

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bucolicorum. P. Virgilij Maronis luculentissima ac familiaris vocabulorum explanatio

Vergilius Maro, Publius

Anduerpiæ, 1521

Aecloga octava. ad Augustum, Amatores querela & pharmacaeutria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30564

AECLOGA OCTAVA Fo. xxij.

Constru. (Populus ē gratissima) .i. charissima (alcide) .i. herculi: vit' ē gratissima (iacho) .i. baccho (myrtus) ē gratissima (formose veneri phēbo) ē gratissima (sua laurea) .i. laurus (sed phyllis amat corylos: & dū phyllis amabit illas corylos: nec myrtus vincet corylos: nec laurea phēbi vincet corylos) .i. plus honorabimus corylos quas amica amat q̄ mirtos aut laurū. Alcides dicitur hercules: iouis & alcunene filius vir fortissimus q̄ multa monstra deuicisse legitur Tandē dolore veneni seipsum p̄bussit. ab alci q̄d ē robur. Laurea est corona de lauro facta & ponit̄ p̄ ipsa lauro vt hic. Itē p̄ triūpho v̄ victoria: q̄ victores & triūphantes laureā portabāt. A corylus fit adiectiuū colurnus. vt in geor. Pin

Alcides

Laurea
Colurnus

Thyrsis

Menalcas

Fraxinus in siluis, pulcherrima pinus in hortis
Populus in fluuijs, abies in montibus altis
Sæpius at si melicida formose reuifas
Fraxinus in syluis, cædet tibi pinus in hortis
Hæc memini, & victum frustra contendere thyrsim
Ex illo corydon, corydon, es tempore noblis.

Constru. (Fraxinus ē pulcherrima) arbor (in syluis: pinus ē) pulcherrima in altis montib; at) .i. sed (o formose licida) tu amice (si reuifas) .i. visites (me sæpius: fraxinus in syluis cædet tibi) .i. tu eris pulchrior fraxino syluestri (& pinus in hortis) cædet tibi ego menalcas (memini hæc) .i. in memoria habeo q̄ hæc cantauerit corydon: & thyrsis (& memini thyrsim victū frustra contendere) .i. p̄ten disse cū corydone (o corydon tu es nobilis) .i. famosus & magnus (ex illo tpe) .i. postq̄ vicisti thyrsim. Fraxinus est arbor procera ac teres folijsq; pinnata: quē valde fugiūt serpentes. Abies ē arbor alta in montib; nascens / cuius folia secta s̄t ad modū pectinū: hinc fiūt mali nauis. Abies facit adiectiuū abiegnus. Reuifere ē rursus visitare l' ire ad videndū. Lice. Sed tu velim desinas iā nostris litteris vtī: & nos aliqui reuifas. Mobilis dicitur quasi notabilis & multis notus vel p̄pter virtutes: l' p̄pter maleficia sua. Ponit̄ at̄ hic noblis p̄ syncopen p̄ nobilis: sicut secla p̄ secula: & vincia p̄ vincula.

Fraxinus
Abies
Abiegnus
Reuifere
Mobilis

Aecloga octaua, ad Augustum, Amatores querela & pharmacæutria.

DAstorum musam damonis & alpheisibæi
Immemor herbarum quos est mirata iuuenca
Certantes, quorum stupefacte carmine lince
Et mutata suos requirunt flumina cursus
Damonis musam dicemus & alpheisibæi.

Hæc ecloga poeta recitat duoz pastorz carmina quos dicit ita dulciter cantasse vt iuenece q̄ auidissime pabuli s̄t admiratione ipsoz capte neglexerit herbas. Lynces etiā stupuerint & flumina steterint. Constru. Dicemus (musam) .i. cantilenā (pastorz) .i. damonis & alpheisibæi quos (certantes) .i. certatim canētes (iuuenca ē mirata immemor herbarz & quoz) pastorz carmie (lince stupefacte) s̄t (& flumina mutata) a sua natura (requirunt) .i. stare fecerūt (suos cursus) **H**ic q̄ hic bis ponit̄ damonis musam: cū semel sufficeret. Linius causa ē q̄ p̄bū dicemus nimis longe separati s̄t a priori accō: sic oportuit ipm̄ repeti. Cū prior accūs musam ponit̄ absolute. **I**uuenca dicitur iuuenis vacca. vt iuuenca iuuenis taurus. Lynx ē asial varij coloris & maculosum in desertis. Stupor ē subita mentis emissio. Stupefactus teuto. beschyecht. Requiescere cū ip̄ie sit absolutū. vt superius Requiesce sub vmbra. tū hic transitiue poni videt̄: q̄ habet accm̄. vñ

Iuuenca
Lynx. Stupor.
Stupefactus
Requiesco

BV COLICORVM VIRGILII

Quiescere quicquid est quiete capere: quicquid quieti facere auctore Servio. Possit etiam dici quod accus iste regat a participio mutata per synecdochē sic. Flumina mutata suos cursus requierunt. i. requieverunt.

Tu mihi seu magni superas iam saxa timauī
 Siue oram illyrici legis æquoris, en erit vnq̄
 Ille dies, mihi cum liceat tua dicere facta
 En erit, vt liceat totum mihi ferre per orbem
 Sola sophocleo tua carmina digna cothurno
 A te principium, tibi desinet, accipe iussis
 Carmina coepta tuis, atq; hanc sine tempora circum
 Inter victrices hederana tibi serpere lauros.

¶ **D**ic alioquit Augustus poeta et illi dedicat hæc carmina. **C**onstrue. **D**(tu) auguſte (seu). i. siue (superas iam saxa magni timauī). i. nauigas per illā aquā (siue legis orā illyrici æquoris). i. nauigas prope illā regionē (en illa dies erit vnq̄ cū liceat mihi dicere). i. describere carminibus (tua facta: en dies erit vt liceat mihi ferre per totū orbem carmina tua). i. de te facta q̄ (sola carmina) sunt (digna sophocleo cothurno). i. grandiloquētia sophoclis poete (principiū) horū carminū sumptūa te (desinet tibi). i. finiet ad laudē tuā (accipe carmina coepta). i. inchoata (tuis iussis). i. q̄ tu iussisti (atq; sine). i. per mitte (hanc hederā). i. poema hoc serpere tibi). i. crescere (inter victrices lauros). i. triūphos tuos. ¶ **T**imauus est fluius venetoz vicinus concordie et trigeste oppidis: et tandē in adriaticum mare fluit. Saxa vero dicitur quę in fluuio sunt: vel montem vnde fluius oritur. Illyris vel illyria ē regio lata inter Italiā / Germaniā / et Thacedoniā: quę nūc vulgo appellat flauonia. Cū mare illyricū quod ē inter illyriā et italiā. Legere accipit per nauigare vel nauigando preterire. In enei. Littoraq; epiſi legimus. Ora dicitur extremitas cuiusq; rei vel regio. Est etiā funis quo ligatur nauis. Quintilianus. Ora soluentibus bñ precemur. Sophocles fuit optimus poeta tragicus et alisonus vel grandiloquus. Cothurnus est genus calciamenti quod venatores et tragedi utebant. Unde ponitur quicquid pro grandiloquentia tragicorum. Tempora sunt partes capitis inter aures et frontē. Est autē hic anastrophe. i. inuersio tempora circum: quod prepositio casui suo postponit causa metri.

Timauus

Illyria

Lego

Ora

Sophocles

Cothurnus

Tempora

Frigida vix cælo noctis decesserat vmbra
 Cum ros in tenera pecori gratissimus herba est
 Incumbens tereti damon sic coepit oliuæ
 Nascere præq; diem veniens age lucifer alium
 Coniugis indigno nyse deceptus amore
 Dum queror & diuos, quanq̄ nil testibus illis
 Profeci, extrema moriens tamen alloquor hora
 Incipe menalios mecum mea tibia versus.

¶ **C**onstr. (Frigida vmbra noctis vix decesserat cælo) i. nondū erat sol ortus (cū nos in tenera herba ē gratissimus pecori: damon incumbens tereti oliuæ). i. inclinat natus sup illā arborē (cepit). i. incepit canere sic. Est autē carmē amatoris decepti per amicā quæ alij nupsit vñ alloquit luciferū stellā veneris cui querit de iniuria sibi facta. **D**(lucifer nascere). i. orire et preueniēs (age). i. buc (almū diē dū ego deceptus indigne amore nyse coniugis). i. quā putabā fore mihi coniugē (queror et moriens alloquor diuos). i. deos (extrema hora) vite mee (quanq̄ nil profeci illis testibus)

AECLOGA OCTAVA Fo. xxiiij.

.i. nihil mihi pfuit q̄ puella mihi p̄ deos iurauerat. **C** (mea tibia) .i. phystula (in
cipe inccū canere p̄sus menalios) .i. arcadios l̄ quales canunt i monte arcadie
menalo. **C** Celi accipit hic paere q̄ noctu fit vmbrosus. nā in celo empyreo nul
le. vnq̄ st tenebre. **S**ratu q̄nqz d̄r gratias agēs l̄ referēs. vt gratus vir. q̄nqz
gratus ē id qd̄ charus l̄ acceptus vt ros ē gratus pecori. **I**ncubere ē aliqd̄ sup
pectore iacere. in enei. **I**ncubuitqz thoro. **I**tē st operā dare vt incube bonis ar
tibz: i in bonas artes. **L**ucifer ē stella matutina alio noie venus quā apte ama
tor alloquit. **P**reuenire ē añ aliū venire. **E**t hic ē temesse. **P**reqz die veniens
qz p̄ueniens ē vna dictio q̄ causa metri diuidit. **A**lmus ab alendo d̄r. vt alma
ceres. almus deus. .i. q̄ alit nos. **P**roficere ē fructū facere. vt multū laborauit
sed parū p̄fecit. **I**ta ad laborantes dicemus p̄ficiatis: z nō dicet p̄ficiat vobis.
Tibia ē oconcauū cruris z ponit p̄ phystula qz de tibijs formant q̄nqz phystu
le. **H**ō q̄ iste p̄sus **I**ncipe menalios d̄r intercalaris qz sepe interponit z repetit
sicut postea ille q̄qz **D**ucite ab vībe domū. **M**enali^o fit a menal^o de q̄ mox dicet

Celum
Sratu
Incumbere
Lucifer
Preuenio
Almus
Proficere
Tibia
Intercalaris

Menalis argutumqz nemus pinosqz loquentes
Semper habet, semper pastorum ille audit amores
Panacqz qui primus calamos non passus inerres
Incipe menalios mecum mea tibia versus
Mopso nyfa datur, quid non speremus amantes
Iungentur iam gryphes equis, euoqz sequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula damæ
Mopse nouas incide faces, tibi ducitur vxor
Sparge marite nuces, tibi deserit hesperus oetam
Incipe menalios mecum mea tibia versus.

Constru. (**M**enalis) ille mōs (habet sp̄ argutū) .i. sonoz nemus r̄ (pinos lo
quētes) .i. resonātes z ille menalis (audit sp̄ amores) .i. amatoria carmina (pa
storz: z ille audit pana) q̄ pan (pmus nō passus ē calamos esse inertes) qz pmus
ipe fecit phystulas de calamis (nyfa) illa puella pulchra (dax mopso) illi defouit
viro (qd̄ nos amantes nō speremus) .i. nihil ē qd̄ nō speremus futurū postqz tā
turpis vir tā pulchrā duxit vxorē (gryphes iungent iā equis) .i. erūt amici equo
rū quoz hostes solēt esse z (timidi damę veniēt ad pocula cū canibz) .i. federa
bunt canibz (sequēti euo) .i. tpe (o mopse incide) .i. para (nouas faces) qz (vxor
ducit tibi) .i. a te o mopse (marite sparge nuces hesperus) illa stella serotina (de
serit oetā montē tibi) .i. nox tibi desiderata venit. **M**enalis ē mons i arcadia
plenus arboribz sub quibz pastores canē solebāt. **Q**uid nō speremus zc. Aliq̄
accipiūt sperare p̄ timere sicut i enei. **E**t sperare deos. p̄t tñ simpliciter accipi
vt sit sensus. **S**i tā turpis tā pulchrā nactus ē etiā oibus amantibz spes esse p̄t.
Gryphes st aſalia in aſiatica scythia corpore ſiſes leonibus ſed alata q̄ aurū z
geminas custodiūt z hoies illa tollere volentes diſcerpūt: ſt etiā equis inſeſti.
Mitū ſris ē gryphs. **D**amę ſt qdā ſylueſtres capre q̄ raro manſueſcūt cū fere
dici iure nō poſſint teſte **P**linio. **E**ſt aut̄ dama gñis incerti. nā **V**irgilius vſur
pat masculine. **H**oratiuſ vero ſc̄ie. **M**artuſ d̄r q̄ vxorē habet. vñ p̄bū marita
re. .i. marito iungere **S**ueto. **C**leſpāſianuſ hoſtuſ ſui filiā ſplendide maritauit.
Sparge mari zc. **M**orus fuit olim ſpargere nuceſ pueriſ tpe nuptiarū. **O**eta ē
altuſ mōſ in gr̄cia inter macedoniā z theſſaliā. **H**esperuſ in ſine dicet.

Menali^o
Gryphes
Dama
Maritus
Oeta

O digno coniuncta viro, dum despicias omnes
Dumqz tibi est odio mea fistula, dumqz capellæ

BV COLICORVM VIRGILII

Hirsutumq; supercilium, prolixaq; barba
 Nec curare deum credis mortalia quenq;
 Incipe menalios mecum mea tibia versus
 Sepibus in nostris parua te rosida mala
 Dux ego vester eram, vidi cum matre legentem
 Alter ab vndecimo tum me iam ceperat annus
 Iam fragiles poteram a terra contingere ramos
 Vt vidi vt perij, vt me malus abstulit error
 Incipe menalios mecum mea tibia versus.

¶ Dic insultat puelle q̄ turpē virū nacta ē: dū sp̄cuit meliorē. **Constru.** **¶** (n̄p̄: sa p̄iuncta viro digno). i. q̄ tu digna es p̄iungi (dū despicias). i. sp̄rnis (oēs) aliz os z dū (mea phystula ē tibi odio). i. tu odis musam meā (z dū capellę meę) sunt tibi odio (z hirsutū sup̄ciliū meū z: plixa barba) mea sūt tibi (odio). i. sp̄reuisti doctū/diuitē/z fortē virū: nā sup̄ciliū z barba plixa sunt signa virilis roboris (nec credis quēq; deū curare mortalia). i. humanas res (ego vidi te parua). i. cū parua esses (legentē rosida mala in nostris sepib;). i. hortis (cū matre) tua qz (erā dux v̄r). i. ego ducebā vos in hortos (annus alter). i. secundus (ab vndeci: mo) anno (ceperat). i. susceperat me (iā tñ). i. agebā annū decimūtertū (poterā p̄tingere). i. attingere (iā fragiles ramos a terra). i. ego stās sup̄ terrā (vt vidi). i. statim vidi (vt perij). i. qualiter l̄ quantū perij z (vt malus error). i. amor (ab stulit me). i. impotentē me fecit. **¶** Dignus ē id qd̄ meritis. vt dignus laude. dignus cruce. i. meritis laudē z cruce. Despicere quāq; ē sp̄rnere sicut hoc loco. quāq; sit deorsum videre. vt in enei. Cū iuppiter ethere summo despetit mare veliuolū terrasq; iacentes. Sup̄ciliū ē infima pars frontis crinita supra oculū. nā ciliū d̄: superius tegimē oculi. Accipit p̄ gravitate z p̄ supbia z p̄ altitudine. Prolixus d̄: longus l̄ largus: quasi porro latus.

Dignus
 Despicio
 Supercilium
 Cilium
 Prolixus

Nunc scio quid sit amor, durus in cotibus illum
 Ismarus aut rhodope, aut extremi garamantes
 Nec nostri generis puerum nec sanguinis edunt
 Incipe menalios mecum mea tibia versus
 Seuus amor docuit natorum sanguine matrem
 Commaculare manus, crudelis tu quoq; mater
 Crudelis mater magis, an puer improbus ille
 Improbus ille puer, crudelis tu quoq; mater
 Incipe menalios mecum mea tibia versus.

¶ Nūc inuehit in amorē q̄ adeo crudelis ē. **Construe.** (Nūc scio). i. experior (qd̄ amor sit). i. libidinosus (ismarus aut rhodope) illi montes (aut garamātes) illi hoies (extremi). i. in fine mūdi habitātes (edūt). i. pducūt illū (puerū). i. amorē (i duris cotib;). i. saxis puerū dico nō (nfi). i. humani (gñis) nec nfi (sanguinis). i. nature n̄fē (seuus). i. crudelis amor (docuit matrē). i. m̄cedā (zmaculare manus) suas (sanguine natoz). i. filioz (quoq;). i. etiā tu m̄ q̄ fecisti hoc (eras crudelis) Deñ querit an crudelior fuerit amor suadens an m̄ pficiens tñ nefas. Deñ ne fuit (magis crudelis an ille puer). i. amor fuit magis (improbus) Deñ r̄ndet. ille puer fuit improbz z (quoq; tu mater) fuisti crudelis. **¶** Amor scdm̄ Platonē ē desiderū pulchri. Et ē triplex amor. i. diuinus q̄ ē optimus. huma

Amor

AECLOGA OCTAVA Fo. xxiii.

nus q̄ ē bonus. ferinus q̄ malus ē: immo pessimus. Primus amor vulgatus vocat̄ charitas. Secundus vero dilectio. Tertius at̄ furor. De tertio hoc amore q̄ veneris ē hic loquit̄ poeta. Qui furiosus amor qualis r̄ quantus sit is de mū scit q̄ expertus ē. Los ē durus lapis r̄ pprie in q̄ ferrū acuit. Saramantes sunt populi barbari in finibz aphyce vltra getulos. Seuus amor docuit. Medea filia aet̄ regis colchor̄ Jasoni nupsit: postea cū Jason aliā duxisset medea filios occidit: qd̄ scelus poeta partim amori ascribit: partim crudelitati medeae. Amor vocat̄ puer r̄ nūc amor accipit̄ p̄ filio veneris q̄ cupido etiā vocat̄ r̄ pingitur puer nudus / cecus / r̄ alatus qz̄ iste amor facit hoīes pueros. i. stultos inue recundos / cecos / r̄ instabiles.

Nunc & oues vltro fugiat lupus, aurea duræ
Mala ferant quercus, narcisso floreat alnus
Pinguia corticibus sudent electra mirice
Certent & cygnis vlula, sit tityrus orpheus
Orpheus in syluis, inter delphinas arion
Incipe menalios mecum mea tibia versus.
Omnia vel medium fiant mare, viuite syluæ
Preceps aerij specula demontis in vndas
Deferar, extremum hoc munus morientis habeto
Desine menalios iam desine tibia versus

¶ Tandē hic deceptus amor ex impatientia aī optat oīa pueri. Constru. (Lupus fugiat nūc oues vltro). i. p̄ se r̄ nō fugatus (oure quercus ferāt) nūc (aurea mala: alnus floreat narcisso). i. ferat illū florē (mirice sudent ex corticibz) suis (pinguia electra r̄ vlula certēt cū cygnis Tityrus) rusticus (sit orpheus) optimus vates (orpheus sit in syluis). i. inter syluas (Arion) ille vir sit (inter delphinas) oīa fiant mediū mare). i. pereāt diluuiū. ¶ (Sylue venite). i. valete ego (deferar preceps). i. deorsum (in vndas de specula aerij). i. alti (monti). ¶ (nysa) habeto hoc extremū munus morientis). i. hoc faciā p̄pter te. ¶ (tibia desine iā menalios) vsus. ¶ (Vltro sit sponte r̄ nō coacte. In vltro neus. i. spontaneus r̄ voluntarius. Sudare cū accō p̄structū sit aliqd̄ sudando emittē. vt Christus aquā r̄ sanguinē sudauit. ita hic quoqz. Electri ē metallū de q̄ st̄ lapides attrahentes paleas. Fluit at̄ electrū ex quibusdā pineis arboribz in insulis septentrionalis oceanī apud germanos. vocat̄ alio noīe succinū. Ulula ē auis nocturna In vlulare. i. flebilē sonū p̄ferre sicut vlula. Arion citharedus ex insula lesbo: cū in diuersis regionibz arte sua multas opes collegisset r̄ in patriā redire vellet / nante auro eius inbiantes eū occidere parauerūt: q̄ p̄p̄to ip̄e citharisauit tā dulciter vt aslectus e fundo maris sit delphin: in quē insiliens ip̄e peruenit ad terrā a delphine vectus. Delphinus ē græcus accūs pluralis: sicut heroas. vlt̄ de supra. Preceps quasi p̄ caput. i. descendens. In precipitare deiicere. Etiā preceps d̄r̄ festinus. vt in enei. Precipites vigilate viri. Itē preceps d̄r̄ inconsideratus r̄ vehemens. Specula ē locus altus vñ possumus p̄spicere. In speculari. i. p̄siderare / p̄spicere / custodire.

Hæc Damon, vos quæ responderit alpheisibœus
Dicite pierides, non omnia possumus omnes
Effer aquam, & molli cinge hæc altaria vitta
Verbenasq; adole pingues & mascula thura
Coniugis vt magicis sonos auertere sacris

Los
Saramantes
Medea
Lupido

Vltro
Sudare
Electrum
Succinum
Ulula
Arion

Preceps
Specula
Speculos

Alpheisibœus

BVCOLICORVM VIRGILII:

Experiar sensus, nihil hic nisi carmina desunt
 Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim
 Carmina vel coelo possunt deducere lunam
 Carminibus cyrce socios mutauit vlyssis
 Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis
 Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

pharmaceutria

Vitta

Herbena
Adolere
Abasculum
Thus
Abagus
Abagia
Circe
Vlysses

C Huc poeta refert carmen alpheisbei di. Construe (Damon) cecinit hec predicta (o pierides). i. muse (vos dicite) ea q (alpheisbeus ruderit). i. post damonem cantauerit (nos oes non possumus oia). i. nemo potest oia. Sequitur carmen alpheisbei cantantis q quidam mulier pharmaceutria. i. venefica l' incantatrix amatum sibi virum carminibus magicis allexerit. Et totum hoc carmen pertinet sibi illius mulieris loquentis an amaryllidem ministram suam sic (effere aquam (et cinge hec altaria molli vitta: et adole). i. icende (pingues sibenas) illas herbas et thura inascula). i. meliora ut experiar auertent sanos sensus coniugis). i. viri quem cupio coniugem (magicis sacris). i. sacrificijs (sanos aut). i. non amantes (nihil deest hic nisi carmina). i. incantationes desunt (o mea carmina ducite daphnim ab vrbe ad meam domum carmina). i. incantationem (l'). i. etiam (potest deducere lunam de celo circe) illa mulier (mutauit) in feras (sosos vlyssis: anguis frigidus). i. malus (rumpit in pratis cantando). i. per incantationem. O mea carmi. du. r. c. Iste est versus intercalaris. **V**itta est fascia l' pepulum q capilli colligantur a vinciendo dictum. Vitis utebantur olim sacerdotes et ipsa victima. vni apud Iuue. legit vincta sacerdos. Herbena est quidam herba. Adolere est crescere. in enei. Tu facito mox cum matura adoleuerit etas sis memor. In adolescens et adultus. etiam est colore. ut in. i. enei. Flamini adole penates. Item incendere ut hoc loco. Abasculum thus vocatur quod est subalbidum/rotundum/pingue/lene/fragibile/odoratum. Abagus lingua pharum sapiens dicitur sed grece magos dicitur incantator: et magia incantatio. In magicus a u. ut ars magica. Circe filia solis fuit incantatrix vel venefica q homines in bestias mutabat suis incantamentis. Quidam putant fuisse meretricem q suis blanditijs hoies allectos impulit turpiter et bestialiter viuere. Vlysses fuit quidam prudens dux grecorum ad troiam q expugnata domum nauigare retinuit multa protulit aduersa et decem annos errauit ut est apud Homerum.

Terna tibi hac primum triplici diuersa colore
 Licia circumdo, terq; hac altaria circum
 Effigiem duco, numero deus impare gaudet
 Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim
 Necte tribus nodis ternos amarylli colores
 Necte amarylli modo, & veneris dic vincula necto
 Ducite ab vrbe domum &c.
 Limus ut hic durefcit, & hac ut cera liquefcit
 Vno eodemq; igni, sic nostro daphnis amore
 Sparge molam & fragiles incende bitumine lauros
 Daphnis me malus vrit, ego hanc in daphnida laurum
 Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

Construe. Ego (circumdo tibi primum hec terna licia). i. tria fila (diuersa triplici colore et duco effigiem). i. statuam (ter circum hec altaria quia deus gaudet impare numero). i. amat numerum ternarium. O (amarylli necte ternos colores). i. licia tricolore

AECLOGA OCTAVA: Fo. xxv.

ria (tristis nodis) o (amarylli nectem mō: & dic ego necto vincula veneris vt) i. scut
 (hic limus durefcit) .i. fit durus (& hęc cera liquefcit) .i. fit liquida (vno & eodē
 igni) .i. p eundē ignē: daphnis subaudi durefcit & liquefcit sic (amore nri: spar
 ge molā) .i. farina (& incēde fragiles lauros cū bitumie malus daphnis vit me)
 .i. efficit vt amore ardeā (ego vro hanc laurū in daphnida) .i. ptra daphnidem.

¶ Litiū dī: fitū q̄ stamē implicat l'alligat. Liciatoriū vero ē teres lignū cui alli
 gat stamē. Altaria circū ē anastrophe: sicut tpa circū. Effigies dī: imago ab ef
 fingo. In effigiare .i. fōmare ad effigē. Limus ē humida terra. In limofus li
 mo plenus. Limus ma mū: ē oblitus. Cno eodēqz igni: hic ē systole qz o qd lō
 gū ē breuiat in dictione eodē. Ita apud p̄doptiū. Hō eodē ferro stillet vterqz
 cruor. Potest etiā esse syneresis .i. ptractio: ita vt ea legat vna syllā. Abola dī:
 farina cū sale q̄ spargebat hostia. vñ fit immolare p̄bū p sacrificare. Bitumē ē
 tenax & viscosus limus q̄ nascit in quibusdā lacubus syrie: & habet naturā pxi
 mā sulphuri. A quibusdā vocat stercus demonis.

Licum
 Liciatoriū
 Effigies
 Effigiare
 Limus
 Systole
 Abola
 Bitumen

Talis amor daphnym qualis cum sessa iuuenium

Per nemora atq; altos quærendo bucula lucos

Propter aquæ riuum viridi procumbit in herba

Perdita nec sere memini decedere nocti

Talis amor teneat, nec sit mihi cura mederi

Ducite ab vrbe domum & c.

Has olim exuias mihi perfidus ille reliquit

Pignora chara sui, quæ nunc ego limine in ipso

Terra tibi mando, debent hæc pignora daphnim

Ducite ab vrbe domum mea carmina ducite daphnim.

¶ Construe (Talis amor) teneat (daphnim: q̄lis amor ē cū bucula) .i. iuuenis
 vacca (sessa querendo iuueniū) .i. taurū (p nemora atq; altos lucos p̄cūbit in
 viridi herba ppter) .i. ppe (riuū aque: & ipa bucula pdita) .i. amore vexata non
 (meminit decedere sere nocti) .i. a nocte (talis amor teneat daphni nec sit mihi
 cura mederi) .i. succurrē ei (ille pfidus) .i. infidelis daphnis (reliquit mihi olim
 has exuias) .i. vestes (q̄ essent chara pignora sui) .i. sue reuersionis (q̄ pigno
 ra o terra ego nūc mando tibi in ipso limine hęc pignora debent) nobis reddere
 (daphnim) Talis amor daphni: p̄bū teneat qd̄ hic deest: postea supplet̄ ibi Ta
 lis amor teneat. ¶ Sessus dī: exhaustus labore corporis aut ai: & ungit̄ abltō
 & q̄nqz gtd. vt fessus rerū. Bucula dī: iuuenis vacca: nā ē diminutiū a bos: &
 scribit̄ vno c: qd̄ si duo c scribas buccula fit parua buccā. Decedere sere nocti.
 decedo regit̄ dñi q̄ resoluif̄ p abltm̄: aut certe ponit̄ absolute. nā p̄isciano au
 tore quidā dñi ponunt̄ absolute. vt sorti/ruri/vesperi. Abederi ē dare medelā.
 Lice. p̄sophia medef̄ animis Exuie s̄ vestes aut arma quib; exumur p
 armis. in enei. Dectore q̄ redit̄ exuias indutus achillis. Itē s̄ pellē quā an
 guis exuit. Perfidus q̄ fidē nō seruat. Infidus at̄i pducta q̄ nō ē fidus. Aban
 dare ē pmittere. Terē. Huic mandes si quid recte curatū velis.

Fessus
 Bucula
 Buccula

Abedeor
 Exuie
 Perfidus
 Infidus
 Abando

Has herbas, atq; hæc ponto mihi lecta venena

Ipse dedit mœris, nascuntur plurima ponto

His ego sæpe lupum fieri & se condere syluis

Mœrim, sæpe animas imis exire sepulchris

Atq; fatas alio vidi traducere menses

E

BVCOLICORVM VIRGILII.

Ducite ab vrbe &c.
 Fer cineres amarylli foras riuoq; fluenti
 Transq; caput iace, ne respexeris, his ego Daphnim
 Aggrediar, nihil ille deos, nil carmina curat
 Ducite ab vrbe &c.

Aspice, corripuit tremulis altaria flammis
 Sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse, bonum sit
 Nescio quid certe est & hylas in limine latrat
 Credimus, an qui amant ipsi sibi somnia fingunt
 Parcite, ab vrbe venit, iam parcite carmina daphnis

Constru. (Meris) ille vir (ipse dedit) mihi (has herbas atq; hęc venena lecta)
 .i. collecta (mihi) .i. ppter me in (ponto plurima) venena (nascunt in ponto) .i. il
 la regione (ego vidi sepe merim fieri lupū his venenis) .i. virtute horū venenoz
 & vidi merim (pdere se i syluis) & ego vidi meri (exire) .i. euocare (aias ex unis
 sepulchris atq; vidi eū traducere) .i. transferre (alio) .i. ad aliū locū (messes)
 .i. segetes (satas) .i. feminatas (o amarylli fer cineres foras iace) .i. pice (flu
 enti riuo) .i. in fluuiū trans caput ne respexeris ego aggrediar daphnim his ci
 nerib; (ille nihil curat deos & nil curat carmina) .i. incantationes (aspice) cinis
 ipse (corripuit) .i. rapuit (altaria tremulis flammis sua sponte) .i. p se (dū moror
 ferre) .i. portare (sit bonū) .i. signū (certe nescio qd ē: & hylas) ille canis (latrat
 in limine credimus) .i. daphni venire (an illi q amāt) .i. amore correpti se fingūt
 sibi somnia) .i. putāt id esse qd nō ē. (carmina parcite) .i. cessate (iā) q; (daph
 nis venit ab vrbe). **P**ontus ē quedā regio orientalis vltra pstantinopolim
 dicta a quadā parte maris q vocat pontus. Et nō q pontus p mari ē generis
 masculini: sed p regione fēi generis. Venenū d; qdqd insumit ad immutandū
 statū corporis aut mentis. Est ergo bonū venenū. s. medicina: ē & malū venenū
 qd vltatius vocat venenū. Lio. i. voco l moneo. In accio aduoco: & excio euo
 co &c. Bentiles credebāt aias defunctorū in sepulchris esse. Alio aduerbiū sit
 ad aliū locū. Tremulus sit id qd tremens. vt tremula vox. tremula manus.

Pontus
 Venenum
 Lio. Accio
 Excio
 Alio
 Tremulus

Aecloga. ix. Colloquuntur Lycidas & Mæris.

Lycidas

Meris

Vo te meri pedes, an quo via ducit in vrbe
 O lycida viui peruenimus, aduena nostri
 Quod nunq; veriti sumus) vt possessor agelli,
 Diceret, hęc mea sunt, veteres migrate coloni
 Nunc victi tristes, quoniam fors omnia versat

Hos illi, quod non bene vertat, mittimus hędos.

Hęc ecloga scribit poeta periculū qd sibi impenderat ab ario centurione q
 eū nolentē agrū tradere ppe occidisset. Inducit ergo meris minister Virgili
 portans hędos centurioni. Ad quē merim veniens lycidas quidā alius rusti
 cus: eū sic interrogat. **C**onstru. (Meri q pedes) subaudi (ducit te an) .i. illuc
 ducit te (q via ducit in vrbe) mantuā. Respondet meris (O lycida nos perueni
 mus viui) .i. diu viuendo (vt aduena) .i. alienus (possessor) nostri (agelli diceret
 hęc bona) sunt mea. (veteres coloni migrate) .i. discedite (qd) .i. infortunū
 (nunq; sumus veriti) .i. nunq; fuit nobis timor illius infortunij qd accidit Hos
 (victi mittimus tristes nūc illi) aduene possessori (hos hędos qd nō bñ vertat)